

IGLESIA NG CRISTO

Evangelistas de México

evangelistasdemexico.com

PAGDATING SA PUNTO

ANG PUNTO NG EBANGHELYO

Mga iglesya na isinilang sa yungib

NI: Juan Palacios

Edisyong Tagalog · Evangelistas de México

TALAAN NG NILALAMAN

---

1. Mga iglesya na isinilang sa yungib	6
2. ...Namatay sa mga katedral	7
3. Isang kuyom ng mga nag-aatubili	8
4. Bumalik sa ebanghelyo	9
5. Hindi tayo magbabalik-loob hangga't hindi tayo humaharap	10
6. Mayroon ka bang tangke?	11
7. Gaano kahalaga sa iyo ang pizza?	12
8. Hindi namatay ang ating Tagapagligtas para sa isang club ng libangan	13
9. Kung dumating ang Panginoon sa sandaling ito, handa na ba kayo?	14
10. Walang ibang ebanghelyo!	15
11. Iglesia ng Cristo: alin ang unang ating sasabihin?	16
12. Si Jonatan at ang kanyang mabuting balita	17
13. Nagtatanim ba tayo ng binhi o ng mga canica?	18
14. Ang diin ay nagiging mensahe	19
15. Pagsalakay kay Jesus	20
16. Ano ang higit nating kinatatakutan?	21
17. «At?»	22
18. Panahon nang umalis sa hardin	23
19. «Magsalita ka»	24
20. Hindi tumatahol ang aso sa nakaparadang sasakyan	25
21. Isang sigaw sa paghahanda sa digmaan!	26
22. Ano ang mainit? Ano ang hindi?	27
23. Kapag ibinabalik ng Diyos ang pasasalamat	28
24. Linawin natin ang isang bagay!	29

PAGHAHANDÓG

Inihahandog ang aklat na ito sa dakilang pag-ibig ng Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo — sa buhay na nagkatawang-tao upang ipakita sa sangkatauhan ang pag-ibig ng Ama, sa buhay na pinagmartir at nagtagumpay sa krus, upang bigyan tayo ng wangis ng kawalang-kamatayan. Sa ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo. Sa Kanya ang kaluwalhatian.

Ang inyong kapatid kay Cristo:

Juan Palacios

Pecos, Texas

PAUNANG SALITA

Ang mga pahinang ito ay mula sa inspirasyon ng aming minamahal na kapatid na si Larry West sa kanyang paglilingkod sa Diyos.

Matatagpuan ninyo rito ang kanyang pag-ibig sa gawain ng Diyos, at ang kanyang pagkabahala nang makita sa Iglesia ng Panginoon ang maraming gawain ngunit nakaligtaan ang pangunahin: ang pagligtas sa nawawalang kaluluwa at ang pagpapahayag ng ebanghelyo sa bawat nilalang. Hihikayat kayo ng aklat na ito na muling sakupin ang mga puso para sa ating Diyos.

Inangkop namin ang mga pahina ni Larry West sa gawain ng Evangelistas de México. Ngayon, sa wikang Tagalog.

Sa pagbabasa ninyo ay dadalhin kayo sa Iglesia ng unang siglo. Kayoy hihikayatin, hamunin, at papagbulayin sa dakilang paghahain ni Jesu-Cristo. Sa Kanya ang kaluwalhatian magpakailanman.

Ang inyong kapatid kay Cristo:

Juan Palacios

Pecos, Texas

Ricardo Álvarez

Direktor · Evangelistas de México · Iglesia ng Cristo

Nais naming ipakilala ang aming kapatid na si Ricardo Álvarez. Siya ang direktor ng mga Kampanya at Seminar ng Evangelistas de México. Naibahagi na ang mga programang ito sa iba't ibang Iglesia at maganda ang bunga. Dinala niya ang mga Kampanya at Seminar sa Estados Unidos at sa México, nagsasanay ng mga mananalo ng kaluluwa at umaalaga sa mga bagong kapatid.

evangelistasdemexico.com

alvarrey77@hotmail.com

1. Mga iglesya na isinilang sa yungib

Naaalala mo ba kung kailan isinilang ang inyong kongregasyon? Punong-puno ito ng kagalakan. Nagsimula ito sa isang gusali ng paaralan. Sa tahanan ng isang kapatid. Marahil sa isang garahe. Pamilya ang lahat, hindi ba? Hindi mahalaga kung sa matitigas na upuan kayo nakaupo. Sino ang nag-alala kung semento ang sahig? Ang mga tao ang nagdulot ng pagkakaiba. Mga taong umiibig sa Diyos. Mga taong naghahanap sa isa't isa. SILA ang nagbigay ng mainit at mapagmahal na pagtanggap. Ang taimtim na hangaring maglingkod sa Diyos, ipangaral ang Ebanghelyo sa buong pamayanan, sa buong estado, sa buong mundo — at magmahalan — iyon ang nagpasigla sa lahat. Kailangan ng bawat isa ang bawat isa. Kung umalis ang isang pamilya nang isang linggo, parang naputol ang isang binti. Pagbalik nila, para bang isang taon silang hindi nakita. Ang iglesya ang sandigan ng lahat. Kung may umiiyak, umiiyak ang lahat. Kung may pinarangalan, para sa lahat ang karangalan. Iyan ang ginagawa ng pag-ibig. Nakikigalak sa mga nagagalak, nakikiiyak sa mga umiiyak (1 Cor. 12:26). At kapag may bagong isinilang kay Cristo, parang pumunta ang buong pamilya sa ospital upang tingnan ang sanggol. Mga yakap, luha, kagalakan! Kay laking alaala. Sino ang nag-alala sa semento? Sino ang nag-alala kung garahe iyon, kung kaunti ang ilaw, kung mainit, maingay, o hindi komportable? Maaaring yungib iyon at walang magtatanong. Isang yungib! Mga kapatid na nagmamahalan at umiibig sa Diyos, natututo, lumalago, nagtatabi, umaawit at nagbibigay — iyon ang mahalaga.

Tungkol saan nagsasalita ngayon ang mga elder? Kadalasan, tungkol sa kalusugan ng mga miyembro. Panahon. Sino ang nanalo sa laro. At ang badyet. Oo, laging ang badyet. Ano ang ginagawa ng iglesya? Gupitin ang damo, sipsipin ang karpit, ihanda ang Hapunan ng Panginoon. May Martes ng pananahi. May klase ng Bibliya ng mga babae tuwing Miyerkules. Minsan sa tatlong buwan, may handaan. At pagkatapos kumain, wala na sila. Para bang wala nang oras para sa isa't isa. Ang ginagawa sa iglesya ay tila tungkulin na, hindi pag-ibig.

Naaalala mo ba noong isinilang ang kongregasyon? Kay saya. Ano ang nangyari? Sinisisi ng ilan ang laki. “Lumaki nang sobra.” Gusto ng iba na manatiling maliit. Ngunit sinasabi ng Diyos na dapat lumago ang iglesya. Noong mahirap, nagsakripisyo kayo at nagsapanganib. Noong naging madali, nahulog kayo sa bitag ng katamaran, kawalang-malasakit, at ugali. Kasama iyon ng mga katedral. Ng materialismo.

At ngayon para kayong hatulan sa walang hanggang pagkawala ng sigla. Hindi na ninyo makukuha ang diwa ng yungib, noong buhay ang lahat sa pag-ibig. Hindi umabot sa 150. Hindi sa 250. At hindi na ninyo alam kung ano talaga ang gusto ninyo. Mas mabuti pang matakpan ng amag ang baptistryo. Paminsan-minsan may batang sumunod kay Cristo — maganda iyon — ngunit dumadami ang puting buhok at kakaunti na ang umiiyak na sanggol. Humihikab kayo. “Tapos na. Tapos na ang lahat.”

Sa unang siglo, napakabilis ng paglaganap anupat masasabi ni Pablo na naihayag na ang Ebanghelyo “sa bawat nilalang sa silong ng langit” (Col. 1:23). Bakit sila gising? Una: iniligtas sila ng Cristong kanilang ipinako. Personal ang lasa ng pagtubos. “Buong puso nilang tinanggap ang salita at nabautismuhan” (Gawa 2:41). “Hindi kami maaaring huwag sabihin ang aming nakita at narinig” (Gawa 4:20). Ikalawa: alam nilang buhay ang Diyos at gumagawa sa bawat buhay. Nakita iyon ng Sanhedrin: “Naging kasama nila si Jesus” (Gawa 4:13).

2. ...Namatay sa mga katedral

O hindi ba? Hindi kailangang iwanan ang sigasig Cristiano. Tingnan ang Pentekostes. Bawat isa ay may misyon: magsalita ng Ebanghelyo. Kaya naakit ang mga kapitbahay. Nang dumating ang pag-uusig (Gawa 8), patuloy silang lumago.

Ikatlo — at dito ang bigat ng kabanatang ito — alam ng bawat isa na mahalaga siya sa gawain. Hindi sila palamuti sa templo. Wala namang templong Cristiano. Walang mahabang upuan. Walang klero na gagawa para sa iyo. Ang iglesia ng unang siglo ay kilusan, hindi monumento. Tao-sa- tao, bahay-sa-bahay. Basahin ang Gawa 4:23-37; 5:42; 10:22; 16:40. Nagsimula sa tahanan.

Mabuting bumalik sa ugat. Sa ating mga tahanan sumasabog ang paglago. Mabuti ang gusali kung tama ang gamit; ngunit kung ikinulong tayo rito, sa kasaysayan ay pinatay tayo nito. Ang mga iglesia sa bahay ang ating pinagmulan. Tawagin ninyong “home meeting,” “Bible study sa tahanan,” “small group” — anuman, basta bumalik tayo sa ugat.

May takot ngayon. Natatakot ang mga elder na mawalan ng “kontrol” malayo sa gusali. Iniisip ng ilan na hindi makabibliya ang magtipon sa ibang lugar. Ngunit hanggang 300 AD ay walang isang gusaling iglesia sa mundo. Tatlong daang taon pagkatapos ng Pentekostes — mas mahaba kaysa kasaysayan ng Estados Unidos. Ang unang gusali ay sa panahon ni Constantino. Dinala ng mga pagano ang liturhiya, klero, at pulpito. Si Crisostomo ang “oratoryang Cristiano.” Si Luther ang Linggo ng 11:00 n.u. Nalagay sa limot ang sala ng tahanan.

Madalas tukuyin ng arkitektura ang aral. Ang mataas na pulpito ay tumuturo sa “aktor.” Ang upuan ay para sa manonood. “Bayaran ang tiket at manood.” “Iyan ang trabaho ng preacher — iyon ang ibinabayad natin.” Sa unang siglo, lahat ay bahagi ng dula ng Diyos. Unibersal na pagkasaserdote. Lahat ay inaasahang magbigay, magtrabaho, at magpahayag.

Bakit sila masaya? Una, ang personal na pagtubos ay lumilikha ng kagalakan. Ikalawa, buhay ang Diyos sa bawat buhay. Ikatlo, mahalaga ang bawat isa. Inutusan silang huwag mag-udyok sa isa't isa, ipagtapat ang kasalanan, magturo, magpasan ng pabigat, magpalakas. Mas bukas ang tao sa tahanan kaysa sa pormal na templo. Isinilang ang iglesia sa yungib; namamatay ito sa katedral. Panahon nang bumalik sa ugat.

3. Isang kuyom ng mga nag-aatubili

Kailangan natin ng paputok na pagbabangon! May limang bagay na desperado nating kailangang tandaan. Nakalimutan natin ang mga ito — kaya tayo huminto.

Una: MAY IMPYERNO NGA. Sa gawain, nakalimutan natin. Tumigil tayo sa pangangaral nito. Maghihinagpis ang tao. Iisipin mong takpan ang tenga at sumigaw: “ILABAS NINYO AKO.” At walang makakarinig. Nakaamoy na ba kayo ng nasunog na buhok? Nahawakan ang mainit na kawali? Umakyat sa bubong sa Hulyo? Napakabilis ninyong bumaba para sa sariwang hangin. Sa impyerno, walang sariwang hangin. Apoy ng impyerno (Mat. 5:22). Hurno (Mat. 13). Walang hanggang apoy (Mat. 25). Hindi mapapatay (Mar. 9). Lawa ng apoy at asupre (Apoc. 20–21). Mainit nga ang impyerno. “Larry, huwag kang dramatic.” Bakit inilarawan ito ng Diyos nang ganoon?

Ikalawa: MAINIT NGA ANG IMPYERNO. Hindi ito sulok para sa pilyong bata. Hindi sampal lamang. Kadiliman (Judas 13). Tanikala sa kadiliman (2 Ped. 2:4). Iyakan at pagngangalit ng ngipin (Mat. 8:12; 22:13).

Ikatlo: TALAGANG NAWALA ANG MGA TAO. Marami sa atin ang ayaw maniwala na ang mababait ay nawawala. “Sino ako upang humatol?” Sinasabi ng Bibliya na sila’y nawawala (Isa. 59:1-2; Rom. 3:10, 23). Isang kasalanan ay sapat (Rom. 6:23).

Ikaapat: TAYO ANG SINUGO SA PAGLILIGTAS. Marahil alam ninyo ang lahat ng iyon. “Mangangaral ka, Larry.” Ngunit nagtatanim ba tayo ng binhi araw-araw?

Ikalima: MATAMIS ANG KAPATAWARAN. Naaalala pa ba natin? Sila’y hindi makapaghintay na magsalita (Gawa 5:42; 6:7). Tatlong libo. Lima libong lalaki. “Dumami nang malaki.” Bakit tayo natigil? Nawala ba ang kagalakan? Natakpan ba tayo ng tradisyon at natakot? Panahon nang ipangaral muli ang payak ngunit makapangyarihang Ebanghelyo — bago tayo isuka ng bibig ng Diyos dahil maligamgam. “Sapagkat kung ipinangangaral ko ang ebanghelyo, wala akong ipagmamalaki... sa aba ko kung hindi ko ipangaral ang ebanghelyo!” (1 Cor. 9:16).

4. Bumalik sa ebanghelyo

Huwag mag-alala! Maging masaya! Alagaan ang katawan. Maging mabuting kapitbahay, asawa, magulang, empleyado. Pumunta sa iglesia. Kunin ang Hapunan. Umawit, manalangin, makinig ng maikling sermon, umuwi. Huwag saktan ang kanino man. At magiging maayos ang lahat. Iyan ba ang mensahe ngayon? Saan napunta ang pangangaral ng ebanghelyo — buhay o kamatayan, langit o impyerno — na nagpapanginig sa tao sa harap ng Diyos na Makapangyarihan?

Panahon nang bumalik sa ebanghelyo. Iniwan na natin. May taong dalawampung taon sa Iglesia ng Cristo at hindi alam na nawawala pa rin siya. Dalawampung taon!

«Sapagkat hindi ako nahihiya sa ebanghelyo, sapagkat ito'y kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas ng bawat nananampalataya.» (Roma 1:16)

Ipakita ninyo sa akin ang Diyos, preacher. Hindi siya waiter na binibigyan ng tip. Ipakita ang Kanyang kapangyarihan. Inutusan Niya akong UMALIS AT MAGSABI. Hindi ako dapat pasibo. Tagapagdala, hindi tagahintay lamang.

«At paanong mangangaral kung hindi sila sinugo? Gaya ng nasusulat: Kay laking ganda ng mga paa ng nangangaral ng kapayapaan, ng mga nagdadala ng mabuting balita!» (Roma 10:15)

5. Hindi tayo magbabalik-loob hangga't hindi tayo humaharap

Pagpasok ninyo sa Sears, agad kayong haharapin ng nagtitinda ng refrigerator. Diretso sa mukha. Iyan ang harapang pagharap.

Kapag iniimbita lamang natin ang tao sa pagsamba, o nagsasagawa ng survey — “anong iglesya ninyo?” — hindi pa iyon ang tunay na paksa. Ang paksa ay kaligtasan. Pagtubos. Relasyon sa Diyos. Ang walang hanggang hatol ng kasalanan at ang ebanghelyo bilang tanging daan.

Dapat tayong maging diretso, tungkol sa usapin, at magalang. Hindi kailangang maging bastos upang maging tapat. Walang Cristianong may karapatang maging bastos. Kailanman.

Ganito ang pagharap. At hindi tayo magbabalik-loob hangga't hindi tayo humaharap.

«Huwag kang matakot, kundi magsalita ka, at huwag kang tumahimik; sapagkat ako'y sumasaiyo, at walang lalapitan sa iyo upang saktan ka, sapagkat marami akong bayan sa lungsod na ito.» (Gawa 18:9-10)

6. Mayroon ka bang tangke?

Naupo siya sa gitnang upuan; ako sa tabi ng bintana. Delta 648, Los Angeles patungong Cincinnati. Si Maria, retirado sa militar, mga animnapu o pitumpu. “Kumusta ka sa Diyos? Kung dumating Siya ngayon, alam mo bang tiyak na sa langit ka?” Marami kong tinatanong sa eroplano — bihag na tagapakinig.

“Ipinanganak akong muli,” aniya. Seryoso siya sa Diyos noong edad 55. Tawag siya sa isang preacher ng Iglesia ng Cristo. “Mayroon ka bang tangke?” “Tangke?” Una’y inisip nitong tangke ng Aleman. “Oo — kung saan nabautismo.” Sinabi ng preacher na pumunta muna siya sa iglesia sa Linggo. Nabulunan ako sa juice. Si Felipe ba’y nagsabi sa eunuco: “Pumunta ka muna sa Linggo”? Hindi — TUMAKbo siya (Gawa 8:30-35).

Pumunta siya. Hindi nakausap ang preacher. Tinawagan ang kaibigan. Isang pastor ang nagsabi: “Ipinanganak ka nang muli. Wala kang dapat ikabahala.” Naiwan siyang nakapikit na ang isip. Ipinakita ko ang ebanghelyo (Roma 1:16; 1 Cor. 15:1-4; 2 Tes. 1:7-9; Roma 6). Magalang siya. Sarado na ang pinto. “Alam kong ligtas na ako.” Lumabas kami. Hanggang sa hagdan, naisip ko: gusto ko sana ng isang tangke.

7. Gaano kahalaga sa iyo ang pizza?

Kumain ng pizza? Ganoon tayo. Pizza, manok, patatas — magagandang gawain. Kailangan. Gusto ko ang pizza. Hindi ko hinahatulan ang lahat ng iyon. Ngunit kung pizza lamang ang iglesya, ano tayo?

Nagsponsor tayo ng koponan. Nagdadala ng keso. May paligsahan. May retreat. Mabuti iyon. Ngunit “lumago ang Salita ng Diyos, at dumami nang malaki ang bilang ng mga alagad” (Gawa 6:7). Ano ang lumago? Hindi palamigang paleta. Ang SALITA.

Ang pizza ay pampagana. Ang pagkain ay ang ebanghelyo. Huwag nating ipagpalit ang menu sa panghimagas.

8. Hindi namatay ang ating Tagapagligtas para sa isang club ng libangan

Seminars, retreat, pulong. “Ano ang kailangan upang lumago?” Nais ng mga kapatid sa buong bansa na lumago. Ngunit hindi namatay ang ating Tagapagligtas para sa club ng libangan.

Kung ang lahat ng ginagawa natin ay pag-ingat sa mga ligtas na (2 Ped. 2:20-22), at iyon lamang, sinisira natin ang dahilan ng ating pag-iral. Tinawag ang bayan ng Diyos upang HARAPIN ANG KAWAY. Sakripisyo, hindi pagbitiw. Aktibong pagkilos, hindi pasibong neutralidad. Layunin: ilabas ang tao sa kanyang kalagayan at ihanda siya sa kawalang-hanggan.

«Ngunit kami ay nangangaral ng Cristong napako sa krus.» (1 Cor. 1:23)

9. Kung dumating ang Panginoon sa sandaling ito, handa na ba kayo?

Ang iglesya ay tumatawag sa mamahaling pangako. Sakripisyo. Panganib. Krus, hindi pitaka. Kung dumating ang Panginoon sa sandaling ito — handa na ba ang mga kapitbahay ninyo? Handa ba kayo na harapin sila?

10. Walang ibang ebanghelyo!

Maaaring marami sa atin ang nangangaral ng ibang ebanghelyo nang hindi namamalayan. Binalaan ang mga taga-Galacia (Gal. 1:6, 9). May nagsabing kailangan ang tuli upang maligtas. Ang diin ay naging mensahe.

Kung marinig nila tayo tungkol sa Hapunan linggu-linggo, o awit nang walang instrumento, ngunit hindi ang ebanghelyo ni Cristo, iba na ang ating ipinangangaral.

«At isinailalim Niya ang lahat ng mga bagay sa ilalim ng Kanyang mga paa, at ibinigay Siya na ulo sa lahat ng mga bagay sa iglesya, na siyang Kanyang katawan, ang kapuspusan Niya na pumupuno sa lahat sa lahat.» (Efeso 1:22-23)

«Ngunit kahit kami o isang anghel mula sa langit ang maghayag sa inyo ng ibang ebanghelyo... ay sumpain siya.» (Gal. 1:8-9)

11. Iglesia ng Cristo: alin ang unang ating sasabihin?

Unang Asambleang Diyos. Unang Bautista. Iglesia ng Cristo. Kapag binuksan ninyo ang diyaryo, ano ang unang nakikita? Alin ang unang sinasabi natin — ang iglesia, o si Cristo?

Dapat nating gawin ayon sa kalooban ng Diyos: IHARAP MUNA SI CRISTO. Paano Siya namatay sa krus upang bigyan tayo ng buhay, paano Niya tinapakan ang libingan. Pagkatapos, ang iglesia na Kanyang binili.

Nagkasala tayo. Basahin ang anunsiyo. Mga polyeto. Palabas. Usapan sa bakod. Unang pangalan: pangalan ng grupo. Hindi ang pangalan ni Jesus.

12. Si Jonatan at ang kanyang mabuting balita

Nasa Jerusalem si Jonathan noong araw na iyon. Isa siya sa nakarinig ng hanging kagila-gilalas. Nang magsalita si Pedro, isa siya sa unang 3,000 na nabautismuhan. Higit pa sa tuwa — euforiko. Sumulat siya sa kanyang mga kapatid sa Jorapata sa Galilea: “Mga kapatid, mayroon akong ebanghelyo para sa inyo...”

Iyan ang mabuting balita. Hindi palamuti. Balitang kailangang dalhin.

13. Nagtatanim ba tayo ng binhi o ng mga canica?

Nagtaka ako. Nakatayo ako sa tabi ng gusali ng iglesya sa Los Angeles. “Kung ito’y gumagana, Larry!” sigaw niya. “Matagal ko nang sinusubukang dalhin kay Cristo ang kaibigan. Palaging tungkol sa pagsasalita ng wika ang usapan. Ngayong umaga dumating siya at ipinangaral ko ang ebanghelyo.”

May babaeng taon-taon nagtatanim ng canica — palaging himala, palaging awit — at nagtataka kung bakit hindi naging Cristiano ang asawa. Mga kapatid, kung itatanim natin ang binhi ng ebanghelyo, saka tayo makakakita ng Cristianong tumutubo.

Ilan sa atin ang nagsasalita ng “himala” sa nawawala, at nagtataka kung bakit walang kasalanang nahuhugasan sa dugo ng Cordero?

Aking ihasik ang mahalagang binhi ng maluwalhating ebanghelyo ng pag-ibig. Maghahasik ako habang maaari; iiwan ko ang bunga sa Panginoon.

14. Ang diin ay nagiging mensahe

Hindi tayo inutusan ng Panginoon na magbautismo lamang. Inutusan tayo na ipangaral ang ebanghelyo. Gayon kay Pablo (1 Cor. 1:17), gayon sa atin. Nahulog tayo sa bitag. Kilala tayo sa komunidad sa mali.

Ang diin ay nagiging mensahe. Kung hindi natin sinasadyang idiin si Jesus, ibang bagay ang ating ipinapahayag. Nais ko ang araw na sabihin ng kapitbahay: “Sila ang makakatulong sa iyo — dahil sinasabi nilang si Jesus ang nagtutulak sa kanila.”

«Ang isang bagong utos ay ibinibigay ko sa inyo, na kayo'y mag-ibigan; gaya ng pag-ibig ko sa inyo, na kayo nama'y mag-ibigan. Dito'y makikilala ng lahat na kayo'y mga alagad ko, kung kayo'y may pag-ibig sa isa't isa.» (Juan 13:34-35)

15. Pagsalakay kay Jesus

Kapatid na Salvador Estrada, nagbabautismo sa El Paso, Texas. Kapag sinasalakay natin ang iglesia, sinasalakay natin si Jesus. Hindi maaaring hiwalayin ang ulo at ang katawan. Panahon nang bumalik sa Kanya — sa iglesyang minamahal Niya kaysa sa lahat.

16. Ano ang higit nating kinatatakutan?

Ano ang higit nating kinatatakutan? Pagtangga? Kahihiyan? “Kay liit! Kay sama!” Ngunit may mas malaking halaga kung mabigo ang misyon.

Alam natin ang krus. Alam natin ang kapangyarihan ng pagkabuhay. Isang patay na tao ang bumangon. Kay lakas dapat ng ating motibo!

17. «At?»

“TIGILAN MO NA!” Maisip ninyo ba ang pangulong palaging mahinahon na biglang sumigaw? May mga sandali na kailangan ang “At?” — ang susunod na hakbang. Hindi sapat ang malaman. Kailangang magpatuloy.

18. Panahon nang umalis sa hardin

Tumayo si Jesus, inalis ang alikabok, itinaas ang mukha, at umalis sa hardin. At agad Siya lumingon sa inyo. “SUMUNOD KAYO SA AKIN.”

Marami sa atin ang ayaw sumunod. Gusto natin ang hardin. Komportable. Ang kopa? Inumin ang kopa? Iyon ba ang kopa na hinihiling Niyang ilayo? May mga bagay na hindi magagawa ng Diyos: hindi Niya kayo pipiliting umalis. Ngunit sa wakas, UMALIS SIYA. Lumabas kayo sa hardin, kapatid. Tigilan ang dahilan. Dalhin ang kopa.

19. «Magsalita ka»

Huwag kang magsalita ng wala. Magsalita ka — anuman. Mas masama ang walang sabi kaysa maling sabi. Ang sinumang tao sa kapitbahayan ay nararapat makarinig ng isang bagay tungkol kay Jesus mula sa inyo.

20. Hindi tumatahol ang aso sa nakaparadang sasakyan

Kung walang nagrereklamo, senyales na walang ginagawa. Walang bagong pangarap, walang bagong pagsisikap, walang bagong pakikipagsapalaran para sa Panginoon. Ang pagbabago ng tradisyon ay nagdudulot ng gulo sa mga traditionalista. Asahan ninyo. Ibigin ang kapatid. Ngunit huwag huminto.

21. Isang sigaw sa paghahanda sa digmaan!

May isang sundalong ayaw makipagdigma, nakaupo sa helikopter sa Vietnam. Ilang linggo pa lamang mula nang bigyan siya ng baril.

AT TAYO AY NASA DIGMAAN. Nakaupo ako sa tahanan, kausap ang isang mahal na bulag na matanda, itinuturo ang ebanghelyo. Hindi laro ito.

«Ikaw nga'y magtiis ng hirap, tulad ng mabuting kawal ni Jesu-Cristo. Walang kawal na nakikipagbaka ang nagpapasangkot sa mga gawain ng buhay na ito, upang kasiyahan niya ang sa kanya'y nagkawal.» (2 Tim. 2:3-4)

22. Ano ang mainit? Ano ang hindi?

May nagsabi: “Ang tanging kailangan upang magtagumpay ang masama ay huwag gumawa ang mabuting tao.” Ano ang mainit sa atin? Ano ang hindi? Ang relihiyon, sa atin, ay madalas malamig — hindi dapat pag-usapan. Tayo'y “sibilisado.” Ang sigasig ay “fanatiko.” Dapat daw tahimik ang iglesia. Gayon ba noong unang siglo?

23. Kapag ibinabalik ng Diyos ang pasasalamat

Hinihintay ko ang araw na iyon nang may pagnanasa! Darating ang araw na tayo'y haharap sa Kanya. At Siya, na may ngiti, ay magsasabi: “Salamat, anak... Salamat, anak. Salamat!” Oo, darating ang araw na iyon. Ang araw na ibabalik ng Diyos ang pasasalamat sa mga nagsaboy ng binhi nang may luha.

24. Linawin natin ang isang bagay!

“Hindi naman mahalaga kung saang iglesya kabilang ang tao, basta't tapat siya.” Gawin nating maliwanag: mahalaga. Ang iglesya ni Cristo sa Bibliya ay hindi palamuti. Ang ginawa nila, dapat nating gawin. Ang sinabi nila sa nawawala, dapat nating sabihin.

Nakalimutan ba natin? Tinakpan ba ng tradisyon? Bukas ng umaga — ipangaral natin, ilimbag, pag-usapan. Sabihin, ulitin, isigaw kung kailangan. Ang ebanghelyo. Ang payak na ebanghelyo.

Mga sandali ng kagalakan sa Panginoon

Ang mga naghasik na may luha ay mag-aani na may kagalakan. Maglalakad siyang umiiyak, na taglay ang mahalagang binhi; ngunit titigil siyang may kagalakan, dala ang kanyang mga bigkis.
(Awit 126:5-6)